

(El Pais)

Интервју са Виктором Јануковичем у часопису *El Pais*, дат пре председничких избора у Украјини.

Ако изгубите на изборима, хоћете ли признати пораз?

– Наравно, али то се неће догодити.

Ако победите, а ваш противник то не призна, хоћете ли победу бранити на улици или на суду?

– Бранићу је и на суду и на улици. Неће се поновити 2004. година (трећи круг у коме је победио Јушченко, прим. новинара).

Да ли је ЕУ наклонена Јулији Тимошенко?

– Мислим да је Европа спремна да прихвати одлуку изборног тела и да има исти став према оба кандидата.

Ваша изборна кампања изгледа мање агресивна него противничка. Зар не би требало да будете активнији?

– Довољно смо активни. Своје снаге рационално употребљавам и у животу и у спорту.

Ривала треба срушити техником, без површне агитације. Моја ривалка је нервозна јер је изгубила пет година, јер се уместо да ефикасно ради посветила борби против Јушченка. Ово је њен немир, а не активност.

Изгледа да је Европа разочарана Украјином. Држи ли Украјина смер ка интеграцији у Е У?

– ЕУ нам не даје перспективу, и ми то разумемо. Зато треба да радимо да модернизујемо земљу примењујући социјалне, економске и техничке европске критеријуме. Брак са ЕУ може да се склопи само уз договор обе стране. Нећемо да притискамо младу, али ћемо испунити наше обавезе, и бићемо члан од поверења за Европу, Русију и САД.

Залажете се за стварање конзорцијума са Русијом и ЕУ за транспорт гаса. Шта бисмо тиме добили?

– То би било корисно за све, јер би спојило Русију као снабдевача, Украјину као преносника и ЕУ као потрошача. У ових пет година у којима смо изгубили поверење Русије и ЕУ, почели су да се граде гасоводи где ми нисмо позвани да учествујемо. То није праведно, и поставићу то питање Русији и ЕУ одмах након избора. Желимо да учествујемо у Северном и Јужном току. Ако изгубимо количину гаса у транзиту, губитак треба да надокнадимо. Направићемо механизам за учешће као градитељи и као чланови тог конзорцијума.

Ваша популистичка обећања и обавезе према ММФ-у су у супротности. Хоћете ли заборавити на обећања или ћете одбацити кредите ММФ-а?

– Поставка ММФ-а није коректна. У САД, Русији и Европи, повећана су социјална давања у току кризе и ММФ се није томе противио, али у Украјини су она замрзнута од 2008. од стране владе, упркос повећању цена и инфлације. Имамо закон који повезује повећање пензија и социјалних давања са нивоом инфлације, али то влада није испунила. ММФ не би требало да доприноси осиромашењу украјинског народа, већ треба да помогне да се превазиђе сиромаштво. Влада је од ММФ-а узела 8,265 милијарди евра и не зна се на шта их је потрошила кршећи законе, а ММФ је то дозволио. Хтео бих да питам ММФ зашто је играо на страни једног од кандидата за

председника земље, и дао му толико новца, не питајући га на шта га троши. Зашто ММФ не контролише буџетске трошкове Јулије Тимошенко?

Да ли је „Наранџаста револуција“ донела нешто позитивно?

– Веома је позитивно то што има демократије и што се јавила слобода говора и штампе...

Што је везано за „Наранџасту револуцију“?

– Добро, да. Углавном је то почело после „Наранџасте револуције“.

Дакле, ви сте син „Наранџасте револуције“?

– Не сматрам се сином, већ пасторком. Мене је „Наранџаста револуција“ третирао као пасторка, веома лоше.

У западној Украјини вас сматрају проруски оријентисаним. Шта бисте могли да им кажете?

– Да у томе нема ништа лоше. Сви имамо штете од пада трговине са Русијом од 28,8 милијарди евра на 9,36 милијарди. Наша политика према Русији треба да одражава наше националне интересе. Зато треба да буде прагматична, уједначена и да не изазива неповерење. У току скоро пет година Русија и Европа су накупили огромно неповерење према Украјини, и то је оно најгоре.

Као дете у рударској области Донбас, јесте ли били гладни?

Украјина је изгубила поверење и Запада и Русије

Пише: Виктор Јанукович
уторак, 09 фебруар 2010 15:44

– Утисак глади имам и данас. Када видим постављен сто, чини ми се да ћу све појести, мада после поједем мало. То је зато што сам као дете увек био гладан. Било смо јако сиромашни.

Јушченко је националисту Степана Бандера прогласио херојем Украјине, док га део друштва сматра сарадником нациста. Шта ћете урадити са Јушченковим декретом ако победите на изборима?

– Највиша одликовања Украјине треба дати живим људима, не личностима из историје од пре настанка државе, после распада СССР-а. Историју треба да оставимо историчарима, и нека они разјасне чега имае иза етикете херој и делинквент.

(Превод **Бранислав Ђорђевић**)